

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

13.

április 30.

VI. Pál pápa HUMANAE VITAE című enciklikája

A helyes születésszabályozásról

Bevezetés és I. fejezet

(A probléma új szempontjai és a tanítóhivatal illetékessége)

Ezt az enciklikát a II. Vatikáni Zsinat lezárása után - annak mintegy tovább-gondolásaként 1968-ban adta ki ugyanaz a VI. Pál pápa, aki 1965-ben útjára bocsájtotta a **Gaudium et Spes** című zsinati konstitúciót.

A **Gaudium et Spes** a II. Vatikáni Zsinat legterjedelmesebb, és legnagyobb érdeklődéssel várt, a legtöbb új eszmét tartalmazó okmánya. A konstitúció második részében néhány „különösen égető kérdést” vesznek sorra a zsinati atyák, és ezek között első helyen szerepel „A házasság és a család nagyobb megbecsülése”.

Milyen újdonságot hozott a II. Vatikáni Zsinat a házasság és a család erkölcsi értékeivel kapcsolatosan az egyház korábbi álláspontjában? És mivel egészíthette még ki ezt a három évvel később megjelent **Humanae Vitae** enciklika? Egyáltalán miért volt szükség 3 évvel a zsinat lezárása után újabb enciklika kiadására ebben a témában?

A **Gaudium et Spes**-ben a keresztény házasság alapvető célját illetően kis hangsúlyeltolódás tapasztalható. A keresztény házasságot egy egész életet átfogó szeretetkapcsolat kell, hogy jellemezze, amely nem osztható termékeny és nem termékeny időszakokra. Ez a konstitúció elismeri a házaspárok testi kapcsolatának jogosságát és fontosságát olyan helyzetekben is, amikor ez semmilyen össze -

függésben nem áll utód nemzésének a lehetőségével. A II. Vatikáni Zsinatnak ezeket a gondolatait biztatásként is lehetett értelmezni olyan helyzetekben, amikor a házaspár - lelkiismeretére hallgatva - ilyen, vagy olyan okokból a fogamzásgátlás különféle eszközeihez folyamodik. Sokan úgy ítélték, hogy a **Gaudium et Spes**-nek a testi szerelemről általánosságban megfogalmazott alapelvei még ezekre a lehetőségekre is kiterjednek.

Nos, ennek a kérdésnek a mélyebb tisztázása érdekében született meg ez az újabb enciklika, - kifejezetten a születésszabályozásról. A bevezetőt és az I. fejezetet végigolvasva megállapítható, hogy a helyes születésszabályzás kérdésében még az enciklikát szerkesztő szakemberek között, illetve a szerkesztő bizottságon belül is sok nézetkülönbség volt, illetve maradt, úgy, hogy végül is az enciklika szövege nem egy (vagy több) bizottság egybeszerkesztett szövege.

„A következtetéseket azonban, amelyekre a bizottság jutott, nem tekinthetjük sem biztosnak, sem véglegesnek annyira, hogy felmenthetők volna minket e nehéz kérdés személyes tanulmányozásától. Márcsak azért sem, mert a bizottságon belül nem volt teljes egyetértés az előadandó erkölcsi normák tekintetében, sőt olyan megoldási változatok is merültek föl, amelyek a Tanítóhivatal házasságról szóló állandó tanításától eltértek.

Ezért, miután a hozzánk küldött aktákat gondosan áttanulmányoztuk, a dolgok komoly megfontolása és Istenhez intézett szüntelen imádság után a Krisztustól kapott parancs erejéből most válaszolunk ezekre a nehéz kérdésekre. „ - írja VI. Pál pápa az enciklika I. fejezetében.

Úgy kell tehát kicsit tekintenünk erre az enciklikára, hogy a pápa a szakértőket meghallgatva, a dolgokat megfontolva, megimádkozva, mégis csak „ex-katedra” döntött ebben a kérdésben.

Nagy felelősség ez, és az eltelt évek tapasztalata alapján úgy tűnik, hogy jól döntött. A születésszabályozás tekintetében az Egyház álláspontja azóta nem változott. A következő hetekben erről lesz szó szombatunként.